

מ"ת 43134/09-15 - מדינת ישראל נגד מוסטפא עטון

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט אריה רומנוב

מ"ת 43134-09-15

בעניין: מדינת ישראל

המבקשת

נגד

מוסטפא עטון

המשיב

ב"כ המבקשת: עו"ד בריז'יט ויטאלי

ב"כ המשיב: עו"ד עמית ויצמן

החלטה

1. בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

2. המשיב הנו תושב צור באהר שבישראל, והוא מחזיק בחלקת קרקע ביריחו. בכתב האישום שהוגש נגדו נטען, כי ביום 1.5.15 שתל המשיב מאות שתילי סם מסוכן מסוג קנאביס בחלקת הקרקע הנ"ל וזאת למטרות מסחר. על פי הנתען בכתב האישום, ביום 6.9.15 הגיעו לחלקת הקרקע נציגי הרשות הפלסטינית ועקרו את הצמחים שמשקלם הכולל עמד על 460 ק"ג. יש לציין, כי החקירה בתיק זה החלה על ידי הרשות הפלסטינית, ככל הנראה בעקבות מידע מודיעיני שהגיע אליה, ואולם המשיב ביקש כי עניינו יידון בישראל, ובקשתו נענתה.

3. המשיב אינו חולק על כך שהצמחים בהם מדובר הם צמחי קנאביס, והוא גם אינו חולק על כך שהצמחים גודלו בחלקת קרקע הסמוכה לבית אותו הוא מחזיק ביריחו, ככל הנראה בתוך חצר מגודרת. עם זאת, המשיב

כופר באשמה המיוחסת לו, וזו תמצית טענתו: לטענת המשיב, לפני כשנתיים, בעת שהובא כעציר בעניין אחר לבית משפט השלום בירושלים, הוא פגש בתא ההמתנה שבבית המשפט אדם בשם חאלד סאליס מסאלחה (או סוואלחה), אשר לימים יצר עמו קשר וביקש לשכור את חלקת הקרקע המדוברת על-מנת לגדל בה גידולים חקלאיים. לטענת המשיב, בין השניים נכרת חוזה שכירות ומכוח אותו חוזה שתל הנ"ל שתילים בחלקת הקרקע. לדברי המשיב, הנ"ל מסר לו כי מדובר בשתילים שנועדו לסייע לחולי סרטן שלנ"ל אין רישיון לגדל אותם בישראל, והוא לא ידע כי מדובר בשתילי קנאביס. טענתו של המשיב היא, אם כן, כפולה: ראשית טוען המשיב, כי השתילים אינם שייכים לו אלא לאדם שלטענתו שכר ממנו את הקרקע. ושנית טוען המשיב, כי הוא לא ידע שמדובר בצמחי קנאביס.

4. הגעתי לכלל מסקנה שיש בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, שכן הטענה שהוא מעלה, על שני היבטים, מעוררת קושי.

5. המשיב הציג אמנם חוזה שכירות ממנו עולה, לכאורה, כי הקרקע הושכרה לאדם הנ"ל, אלא שכל הניסיונות לאתר את אותו אדם, ככל שקיים, לא צלחו עד כה. בהסכם השכירות שהציג המשיב מופיע מספר תעודת הזהות של השוכר הנטען. ואולם, משהציגה המשטרה למשיב את התמונה של האדם הנושא מספר תעודת זהות זה, אמר המשיב כי אין מדובר באדם לו השכיר, לפי הטענה, את הקרקע. זאת ועוד, המשיב גם לא יכול למסור את מספר הטלפון של השוכר הנטען ו/או כל פרט אחר ממנו ניתן ללמוד מי הוא האדם. יוצא אם כן, כי בשלב זה, מעבר לדברי המשיב, אשר גובו אמנם בהסכם שכירות, לא עלה בידו של המשיב לבסס את טענתו בדבר קיומו של שוכר כאמור.

6. בעניין זה יש לומר, כי המשיב מסר בהודעותיו כי פגש את האדם הנ"ל בעת שהובא לבית משפט השלום בירושלים לפני כשנתיים לדיון. מתיק החקירה עולה, כי המשטרה ערכה חקירה במטרה לברר האם המשיב והאדם נושא תעודת הזהות שהמשיב מסר, אכן הובאו באותו יום אל בית משפט השלום ממעצר. הואיל ולאחר שהוצגה תמונתו של האדם הנ"ל הסתבר, כי בעל תעודת הזהות אינו האדם שהמשיב השכיר לו, לפי טענתו, את הקרקע, אפשר שיש מקום לעשות השלמת חקירה על ידי כך שיוצגו למשיב התמונות של כל האנשים שהובאו באותו יום אל בית משפט השלום בירושלים ממעצר.

7. בעניין הטענה השנייה שהעלה המשיב, הרי שגם אם תתקבל טענתו כי השכיר את הקרקע לאדם הנ"ל, והאחרון היה זה שגידל את הצמחים, הרי שהמשיב ניצב לפני קושי נוסף והוא, שהטענה ולפיה לא ידע כי מדובר בצמחי קנאביס, היא טענה שספק אם ניתן לקבלה. המשיב עצמו טען, כי השוכר הנטען אמר לו שמדובר בצמחים שאסור לגדלם בישראל (הגם שהסביר שהאיסור נובע מהעדר רישיון ולא מטעם אחר), כאשר לכך יש להוסיף, שאביו של המשיב טען שהקרקע הושכרה לשם גידול של תפוחי אדמה ופטרוזיליה ולא צמחים רפואיים, כטענת המשיב. עולה, אפוא, שגם אם נקבל את טענתו הראשונה של המשיב, יש ראיות לכאורה לידיעה ממש של המשיב על אודות מהות הגידולים, או לכל הפחות עצימת עיניים. השכרת הקרקע בנסיבות כאלה, ואף סיוע בשתילת הצמחים ובגידולם, כטענת המשיב, הופכים אותו, לכאורה, לשותף לעבירה.

8. ב"כ המשיב טען, כי מכתב האישום עולה שהמבקשת לא מתכוונת לזמן כעדים מטעמה את אנשי הרשות הפלסטינית אשר החלו בחקירה. ב"כ המבקשת טוענת, כי די לה בחומר הקיים בתיק אשר עיקרו הובא לעיל. על פני הדברים נראה שכך הוא, שהרי המשיב אינו מכחיש את העובדה שהצמחים גדלו בחצר שבשליטתו.
9. ב"כ המשיב מוסיף וטוען, כי המשקל הנקוב בכתב האישום של 460 ק"ג אינו משקף את המשקל האמיתי של הסם. אינני רואה צורך להידרש לשאלה זו כבר עתה, משום שבכל מקרה, גם אם נקבל את טענת ב"כ המשיב, הרי שמדובר בכמות נכבדה, ומעבר לכך מדובר בפעילות של גידול סם, דבר אשר בהקשר שלנו מצביע על המסוכנות הנשקפת מפני המשיב.
10. עוד טוען ב"כ המשיב, כי בחומר שנמסר לעיונו לא מצוי המידע המודיעיני אשר ככל הנראה הביא את המשטרה הפלסטינית לערוך חיפוש בביתו של המשיב. בעניין זה, מסר ב"כ המשיב כי ישקול להגיש בקשה מתאימה. מטעם זה, אינני רואה מקום בשלב זה להיזקק לעניין במסגרת הבקשה שלפניי.
11. סוף דבר. מצאתי כי יש ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, בין כמי שגידל בפועל את השתילים ובין כמי שהיה שותף למעשה שנעשה על ידי מי שהשכיר לו את הקרקע. לנוכח מהות הדברים והיקף הסם בו מדובר, נשקפת סכנה מפני המשיב, ומכאן עילת המעצר. בטרם אתן החלטה סופית בעניינו של המשיב, מצאתי שיש מקום לבקש כי שירות המבחן יכין בעניינו של המשיב תסקיר מעצר.
12. שירות המבחן מתבקש אם כן, להכין תסקיר.
13. המשך הדיון יתקיים **ביום 5.11.15 בשעה 11.00.**
14. יש לזמן מתורגמן לשפה הערבית. המשיב יובא באמצעות שב"ס.
15. יש לשלוח העתק לשירות המבחן.

ניתנה היום, ח' חשוון
תשע"ו, 21 אוקטובר
2015, במעמד הנוכחים.
אריה רומנוב, שופט